

Paa Skontroskemaet opfører ethvert af Medlemmerne alle de Handeler, han i Maanedens Løb har sluttet med de øvrige Medlemmer, hvis Navne alle er anført i alfabetisk Orden. I Kolonnen til venstre anføres Købene, i Kolonnen til højre Salgene, hvorefter Saldoen udregnes og opføres paa Skemaets Fod med Angivelse af, om det er en Leveringssaldo eller en Modtagessaldo. I sidste Tilfælde skal der til Skemaet med Knappenaal hæftes en saakaldt »Adresse« (Leveringsseddel), som angiver, at det paa-gældende Firma mod Forevisning af denne Seddel skal have f. Eks. 250 Stykker Türkenlose til den og den Likvidationskurs leveret pr. den og den ultimo. Begaas der Fejl ved Skemaets Udfyldning, maa der erlægges en Bøde af 6 M. for hver Fejl.

Skontroskemaerne og »Adresserne« indleveres til Likvidationsbureauet paa den første af de saakaldte »Stikdage«, f. Eks. i Januar 1914 den 29. For Undladelsen heraf maa, selvom der ingen Handeler er gjort i den paagældende Maaned, eller disse fuldstændig udligner sig uden Leverings- eller Modtagessaldo, erlægges en Bøde paa 300 M. Dette er begrundet i, at Likvidationsbureauets Afstemning ved en saadan Udebliven af Skemaer kan besværliggøres i højeste Grad. Om Aftenen paa den Dag, da samtlige Skontroskemaer er blevet indleveret, sætter et helt Apparat af Bankembedsmænd sig i Bevægelse for at foretage Jævnføringen og Sammenstillingen af alle de forskellige Skemaer for derigennem definitivt at fastsætte samtlige Leveringssaldi — et Arbejde, som maa være endt inden den næste Morgen. Samme Dag, som Indleveringen af Skontroskemaerne finder Sted — i det valgte Eksempel altsaa den 29. Januar 1914 — fastsættes Likvidationskursen Kl. 1 Middag. Dagen efter, den 30., fordeler Bureauet Leveringssedlerne (»Adresserne«) til de Leveringspligtige mod Afgivelsen af den lige ovenfor under Nr. 2 nævnte Kvitteringsformular i udfyldt Stand, og paa selve Ultimodagen den 31. finder saa Levering og Betaling af Stykkerne Sted, medens Differencerne mellem Likvidationskurs og Kontraktskurserne afvikles den første Børsdag efter ultimo (den 1. Februar).

Eksempelvis skal nævnes: Deutsche Bank skulde en bestemt ultimo Marts pr. Saldo levere 835 000 M. 3 pCt.s Preussiske Consols, fordi den i Løbet af Marts Maaned havde solgt for 835 000 M. 3 pCt.s Consols flere end købt. Den 30. Marts modtog den fra Likvidationsbureauet den Leveringsseddel, som Delbrück, Schickler & Co. havde vedføjet sit Skontroskema paa 200 000 M., som dette Firma i det paagældende Papir havde købt mere end solgt, samt den Seddel, som Firmaet S. Bleichröder havde vedføjet sit Skontroskema paa 635 000 M., fordi det havde købt for dette Beløb mere end solgt. Igennem Modtagelsen af disse Sedler (»Adresser«) fik altsaa Deutsche Bank at vide, at den skulde levere de 835 000 M. til de to nævnte Firmaer, ganske bortset fra, om Banken selv havde sluttet noget som helst Engagement i det paagældende Papir med disse Firmaer. Ved Papirernes Fremsendelse følger saa Leveringssedlerne med som Legitimation for Deutsche Bank til mod Papirernes Levering at modtage Købesummen.

Indtil Februar 1909 blev denne Fremgangsmaade gennemført for *alle* Terminpapirerne, men derefter blev de delt, saaledes at den anførte Leveringsmetode kun blev staaende for et Faatal af de paagældende Værdipapirer, medens for Restens Vedkommende Likvidationsbureauet overtog Modtagelsen og Betalingen af de Stykker, som pr. Saldo blev at levere ved en Ultimo. Enhver Deltager, som pr. Saldo har at levere, udsteder da en Regning til Likvidationsforeningen med udtrykkelig Angivelse af, at det er Skontroskemaets Saldo, at levere ved den forestaaende ultimo-Likvidation, — og denne Regning følger saa med Værdipapirerne.